

DE SIGARENINDUSTRIE TE BOXMEER.

Inleiding.

Een bedrijfstak die voor Noord-Brabant van betekenis is geweest (en nu nog is) is wel de sigarenindustrie. De oorsprong van de Nederlandse sigarenfabrikage lag niet in deze provincie; voor het eerst is er sprake van sigarenproductie, althans in grote hoeveelheden, in 1826 te Kampen. Grote bloei beleefde deze sigarenindustrie in die stad sedert 1847 toen door de familie Boele een grote fabriek werd gesticht. Naast deze fabrieksmatige aanpak ontwikkelde zich een uitgebreide huisindustrie; hieruit groeien in veel gevallen grotere concentraties, die omstreeks 1880 wezenlijke sigarenfabrieken worden.

Volgens verslagen uit 1868, 1869, 1870 en 1871 is er een voortdurende stijging van de sigarenfabrikage te zien in steden als Amsterdam, Rotterdam, Utrecht, Nijmegen enz. Maar ook bekend is de steeds groeiende productie in Noord-Brabant, waar naast andere tabaksprodukten (snuif b.v.), in 1867 al 33.500.000 stuks sigaren werden vervaardigd. Een indrukwekkend aantal, waarbij bedacht moet worden, dat veel van deze sigaren via huisindustrie en zonder toepassing van werktuigen werden vervaardigd, het zuivere handwerk dus.

Langzamerhand ontwikkelde zich echter toch ook in Brabant op dit gebied het grootbedrijf, hetgeen echter niet wil zeggen dat de fabrikage machinaal gebeurde; het bleef voornamelijk handwerk. Voor dit werk waren dus veel mensen nodig en aangezien de lonen in Brabant destijds beduidend lager waren dan in de Hollandse steden (een op zich al bedenkelijk gegeven) en er aan arbeidskrachten geen gebrek was, ontwikkelde deze industrie zich in het Brabantse redelijk goed.

Omstreeks 1900 waren er twee centra waar de bewerking van de tabaksbladeren tot sigaren een voorname plaats in de industriële sector innamen, n.l. 's-Hertogenbosch en Eindhoven e.o. (Valkenswaard). Naast deze plaatsen waren er ook nog belangrijke bedrijven te vinden in Breda, Tilburg, Boxtel, Geertruidenberg en om wat dichterbij huis te blijven in Cuijk (Victor Hugo).